

PROIECT

HOTĂRÂREA NR. _____
privind conferirea titlului "Cetățean de Onoare" al Municipiului Craiova,
dlui. Academician Prof.Univ.Dr. Basarab Nicolaescu

Consiliul Local al Municipiului Craiova, întrunit în ședința ordinară din data de 25.05.2017;

Având în vedere raportul nr.66868/2017 întocmit de Serviciul Imagine prin care se propune conferirea titlului "Cetățean de Onoare" al Municipiului Craiova, dlui. Academician Prof.Univ.Dr. Basarab Nicolaescu;

În conformitate cu prevederile art.36 alin.8, art.45 alin.3, art.61 alin.2 și art.115 alin.1 lit.b din Legea nr.215/2001, republicată, privind administrația publică locală;

HOTĂRĂȘTE:

Art.unic - Se conferă titlul "*Cetățean de Onoare*" al Municipiului Craiova, dlui. Academician Prof. Univ. Dr. Basarab Nicolaescu-în semn de prețuire față de realizările științifice, didactice și literare, pentru întreaga activitate dedicată evoluției, dezvoltării și promovării culturii românești, precum și pentru meritul de a fi reunit volume, ziare, reviste, fresce lăsate în urmă de generația exilului.

INIȚIATOR,
PT.PRIMAR,
VICEPRIMAR,
Mihail GENOIU

AVIZAT,
PT. SECRETAR,
Ovidiu MISCHIANU

MUNICIPIUL CRAIOVA
PRIMĂRIA MUNICIPIULUI CRAIOVA
Serviciul Imagine
Nr. 66868 / 15.05. 2017

Se aprobă,
Pentru Primar,
Viceprimar
Mihail GENOIU

Se aprobă,
DIR. EXECUTIV,
Direcția Economico – Financiară
Lucia ȘTEFAN

RAPORT
Privind conferirea titlului
CETĂȚEAN DE ONOARE AL MUNICIPIULUI CRAIOVA
Domnului Academician Prof. Univ. Dr. BASARAB NICOLESCU

Domnul Academician Prof. Univ. Dr. Basarab Nicolescu este o personalitate care se bucură de o notorietate consolidată în spațiul academic românesc și internațional, prin contribuții științifice, filosofice și literare: un savant, un umanist, un contemplativ, în una și aceeași persoană.

S-a născut la Ploiești, în data de 25 martie 1942. Este absolvent al Liceului „I. L. Caragiale” din Ploiești (1956–1960) și al Facultății de Fizică din București. Se distinge ca elev eminent, obținând Medalia de aur la prima olimpiadă internațională de matematică din Brașov, în 1959.

S-a manifestat în comunitatea academică franceză și apoi americană, ajungând un distins om de cultură. În 1976 a obținut cetățenia franceză, actualmente având dubla cetățenie franceză și română.

Ca **fizician**, este fondatorul, în 1973, alături de fizicianul polonez Leszek Lukaszuk, a unui nou domeniu referitor la interacțiunile puternice, cunoscut sub denumirea de Odderon. În anul 1986 primește Medalia de argint a Academiei Franceze pentru cartea *Nous*.

Ca **filosof**, a scris despre semnificația universului, multi, inter și transdisciplinaritate în cercetare, raportul dintre știință și religie, etică și fundamentele libertății.

Proeminentă personalitate actuală a exilului românesc postbelic, Basarab Nicolescu înființează în 1987, la Paris, Centrul Internațional de Cercetări și Studii Transdisciplinare (CIRET).

În anul 2006, Basarab Nicolescu înființează primul program de studii doctorale în transdisciplinaritate la Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca, iar în 2008, Centrul de studii doctorale transdisciplinare de la Universitatea din Stellenbosch, din Africa de Sud.

Creator de școală, fondator și președinte al Centrului Internațional de Cercetări și Studii Transdisciplinare (Paris), director de importante colecții editoriale din Franța și România, savantul român se bucură de o recunoaștere internațională de anvergură.

A primit diploma Academiei Româno-Americane (1987), Benjamin Franklin Award for Best History Book, USA (1992), Premiul Uniunii Scriitorilor (1993), Ordinul Național „Serviciul Credincios” în grad de Mare Ofițer.

La Biblioteca Județeană „Alexandru și Aristia Aman” a fost inaugurată în 2016 o colecție unică, prin importanța volumelor și materialelor reunite - „Biblioteca Exilului Românesc din Paris - Basarab Nicolescu”, în prezența donatorului, acad. Basarab Nicolescu.

Prestația științifică de înaltă calitate a domnului Basarab Nicolescu a fost mereu susținută de o prezență reamarcabilă în spațiul public, marcată de o înaltă responsabilitate civică și morală, ceea ce îi conferă un profil intelectual aparte, un reper pentru generațiile tinere.

Potrivit art. 36 alin. (8) din Legea nr. 215/2001 „Consiliul Local poate conferi persoanelor fizice române sau străine cu merite deosebite titlul de Cetățean de Onoare al comunei, orașului sau municipiului, în baza unui regulament propriu”.

În semn de prețuire față de realizările științifice, didactice și literare, pentru întreaga activitate dedicată evoluției, dezvoltării și promovării culturii românești, precum și pentru meritul de a fi reunit volume, ziare, reviste, fresce lăsate în urmă de generația exilului, în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (2), art. 36 alin. (8) și art. 44 (1) din Legea Administrației Publice Locale nr. 215/2001 republicată, cu modificările și completările ulterioare și având în vedere HCL 292/2010, prin care s-a aprobat Regulamentul cadru pentru acordarea titlului de “Cetățean de Onoare” al Municipiului Craiova, propunem spre aprobare proiectul de hotărâre privind conferirea TITLULUI DE CETĂȚEAN DE ONOARE AL MUNICIPIULUI CRAIOVA – D-lui Acad. Prof. Univ. Dr. BASARAB NICOLESCU.

**Serviciul Imagine,
Marina ANDRONACHE**

**Avizat pentru legalitate,
Dan ZORILĂ**

CURRICULUM VITAE

Domnul Academician Prof. Univ. Dr. Basarab Nicolescu este o personalitate care se bucură de o notorietate consolidată în spațiul academic românesc și internațional, prin contribuții științifice, filosofice și literare: un savant, un umanist, un contemplativ, în una și aceeași persoană, ceea ce dă personalității domniei sale acea aură specială și rară de maestru cuceritor și polimorf.

Fizician prin formarea inițială, cercetător, însă, în mai multe domenii științifice, Basarab Nicolescu s-a impus pe plan mondial prin contribuții în domeniul fizicii interacțiunilor, apoi ca autor și promotor al ideii de transdisciplinaritate, contribuție fundamentală în filosofia științei și epistemologie, dar și ca autor al unor studii de istoria științei și filosofiei, nu în ultimul rând prin critică literară.

S-a născut la Ploiești, în data de 25 martie 1942. Este absolvent al Liceului „I. L. Caragiale” din Ploiești (1956–1960) și al Facultății de Fizică din București. Se distinge ca elev eminent, obținând Medalia de aur la prima olimpiadă internațională de matematică din Brașov, în 1959. În 1965 și-a susținut lucrarea de diplomă cu titlul „Câmpurile YangMills și autointeracțiunea câmpurilor vectoriale”, la Universitatea din București, unde este asistent între anii 1965 și 1968.

În anul 1968 va publica o memorabilă lucrare despre opera poetului matematician Dan Barbilian: Ion Barbu – Cosmologia „Jocului secund”, la Editura pentru Literatură, 2 București, plecând apoi în Franța la studii, ca bursier al guvernului francez. Nu s-a mai întors în țară. S-a stabilit în Franța, ca bursier la Universitatea „Pierre et Marie Curie” din Paris, devenind foarte repede și bursier „Joliot Curie” al Comisariatului pentru Energie Atomică.

S-a manifestat în comunitatea academică franceză și apoi americană, ajungând un distins om de cultură, premiat de numeroase societăți și asociații științifice în mai multe țări. În 1970 devine cercetător al Centrului Național de Cercetări Științifice din Paris, susținându-și apoi doctoratul de stat în științe fizice cu titlul Contribution à l'étude théorique de la diffusion pion-nucléon la Universitatea „Pierre et Marie Curie” din Paris. Va lucra la Divizia de Fizică Teoretică a Institutului de Fizică Nucleară din Orsay și la Laboratorul de Fizică Nucleară și Energii Înalte al Universității „Pierre et Marie Curie” din Paris. În 1976 a obținut cetățenia franceză. Actualmente are dubla cetățenie franceză și română.

Ca **fizician**, este fondatorul, în 1973, alături de fizicianul polonez Leszek Lukaszuk, a unui nou domeniu referitor la interacțiunile puternice, cunoscut sub denumirea de Odderon, considerat inițial drept „eretic” dar recunoscut ulterior ca un concept fundamental și redescoperit și de alți fizicieni în discipline diferite, cum ar fi cromodinamica cuantică. Conceptul descrie o disimetrie între materie și antimaterie la energii foarte înalte iar

descoperirea lui deschide un nou domeniu în fizica interacțiilor tari. Va ajunge foarte repede un fizician recunoscut, conceptul său făcând, peste două decenii, obiectul a două conferințe internaționale: International Workshop "Pomeron and Odderon in Theory and Experiment", Heidelberg, 1998, și RIKEN BNL Research Center International Workshop "Odderon Searches at RHIC", Brookhaven National Laboratory, Upton, New York, SUA, 2005.

În anul 1986 primește Medalia de argint a Academiei Franceze pentru cartea *Nous, la particule et le monde*, Éditions Le Mail, Paris, 1985, tradusă în limba română sub titlul „Noi, particula și lumea”, la Editura Polirom din Iași, în 2002.

Ca **filosof**, a scris despre semnificația universului, multi, inter și transdisciplinaritate în cercetare, raportul dintre știință și religie, etică și fundamentele libertății, despre cosmologia lui Jakob Boehme. Cu siguranță, contribuțiile sale semnificative sunt cele legate de transdisciplinaritate, întemeiată pe o investigare structurală a relației subiect-obiect în cunoaștere.

Aducând în sfera filosofiei unele descoperiri ale fizicii, Basarab Nicolescu spunea, într-un interviu din anul 2013: „Revoluția cuantică și fondatorii ei, Werner Heisenberg, Wolfgang Pauli, Niels Bohr, au adus această idee extraordinară că există un terț, între Subiect și Obiect, care nu se poate reduce nici la Obiect, nici la Subiect. Eu am formalizat acest lucru în cărțile mele: există un terț mediator care este sursa realității și a realului, care nu este Dumnezeu, dar este o putere a lui Dumnezeu, ... împărtășit de toate culturile lumii, care își afirmă unicitatea lor. Această dorință de unicitate absolută este legată de Terțul Ascuns !” Un astfel de terț mediator și ascuns, în sensul în care, deși este cauza constitutivă a realității așa cum o putem noi experimenta și înțelege, este mereu exclus din conceptul nostru de lume, a fost 3 comparat de Aristotel cu lumina, fără de care nu ar fi posibilă percepția vizuală, dar care este cauză a imaginilor vizuale; în plan mental, există, de asemenea, conform gândirii aristotelice, o manifestare, un „intelect (...) care le produce pe toate, așa ca o stare, de pildă lumina (...). Și acest intelect este separat și neafectat și neamestecat, fiind prin esență act”. Intelectul activ, ca putere a lui Dumnezeu, devenea la Plotin ipostază divină iar la Bonaventura grație sau iluminare activă și contributivă, ajungând, apoi, prin puterea luminii a lui Jacob Boehme, să semnifice, la Basarab Nicolescu, terțul inclus.

Eseul său asupra filosofiei lui Jacob Boehme, *La science, le sens et l'évolution – Essai sur Jakob Böhme*, Editions du Felin, Paris, 1988, prefătată de Antoine Faivre, va obține premiul Benjamin Franklin “Best History Book”, în Statele Unite ale Americii (1992). În România, cartea va fi tradusă peste cinci ani, în 1993, sub titlul: „Știința, sensul și evoluția – Eseu asupra lui Jacob Böhme”, cunoscând până în acest moment trei ediții.

Transdisciplinaritatea, fondată, ca metodologie, de Basarab Nicolescu, este un răspuns la dorința eternă a omului de unitate a cunoașterii, iar opera lui Basarab Nicolescu, în dubla ei dimensiune, științifică și filosofică, constituie un amplu răspuns la imperativul formulat în 1948 de către Wolfgang Pauli privind o nouă idee de realitate. Într-adevăr, de la prima carte, publicată în România, Ion Barbu – *Cosmologia « Jocului secund »* (EPL, 1968), la cea mai recentă, publicată în S.U.A., *From Modernity to Cosmodernity: Science, Culture, and Spirituality* (SUNY Press, 2014), Basarab Nicolescu probează o consecvență rară, o

marcată de rigoarea fizicianului cuantic și de deschiderea gânditorului transgresiv. Odderon-ul din fizica interacțiilor tari și teorema poetică nu sunt decât două însemne ale unității deschise care „înglobează și Univers și ființă umană”.

Sensul transdisciplinarității este întemeiat ontologic, impus de coexistența multiplelor niveluri ale realității, invariante sub acțiunea legilor generale și aflate în ruptură unele față de legile fizice ale celorlalte. Această aparentă indiferență ontologică reciprocă a nivelurilor realității este manifestă ca obiect și ca subiect, în dualitate, intervenind termenul al treilea, acel terț inclus, teză și antiteză simultan. Transdisciplinaritatea, cu logica terțului inclus, depășește vederea binară și deschide spre un dialog inclusiv care face posibilă, în plan social, raționalizarea unei soluții a păcii eterne.

În acest fel, metoda transdisciplinară a lui Basarab Nicolescu aduce în teoria cunoașterii un progres comparabil cu revoluția copernicană: o schimbare radicală de perspectivă, un plan de cercetare pe termen lung. Transdisciplinaritatea nu este, în acest sens, o știință, ci metodologie științifică, o schimbare de paradigmă în sensul revoluției definite de epistemologul american Thomas Kuhn.

Consecvent cu această idee, Basarab Nicolescu înființează în 1987, la Paris, Centrul Internațional de Cercetări și Studii Transdisciplinare (CIRET), având în acest moment aproape 200 de cercetători în 26 de țări. Peste câțiva ani, în 1991, va fonda, alături de René Berger, Grupul de Reflecție asupra Transdisciplinarității de pe lângă UNESCO (GRT – UNESCO), format din personalități ale lumii științifice și culturale, 4 care organizează congrese, simpozioane și colocvii mondiale. La primul Congres Mondial al Transdisciplinarității, organizat în 1994 în Portugalia sub înaltul patronaj al președintelui portughez Mario Soares, al UNESCO, al Secretarului General al Consiliului Europei și al CIRET, au participat 76 de personalități din toată lumea, România fiind reprezentată de academicianul Solomon Marcus. Aici s-a adoptat cuoscuta Cartă a Transdisciplinarității, proiectată de Basarab Nicolescu, Lima de Freitas și Edgar Morin.

În anul 2006 Basarab Nicolescu înființează primul program de studii doctorale în transdisciplinaritate la Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca, iar în 2008, Centrul de studii doctorale transdisciplinare de la Universitatea din Stellenbosch, din Africa de Sud.

Cea mai proeminentă personalitate actuală a exilului românesc postbelic, Basarab Nicolescu – om de știință și gânditor din familia spirituală a unor Stéphane Lupasco, Edgar Morin sau Bernard d’Espagnat – se impune ca promotor de prestigiu mondial al unei noi viziuni despre lume, o viziune care surmontează clivajul dintre știință și conștiință, i. e. dintre Subiect și Obiect. Funciar plenitudinară, această perspectivă se întemeiază pe postulatele transdisciplinarității (niveluri de realitate, logica terțului inclus, complexitate) și conduce la cunoașterea in vivo a realității (vs. cunoaștere in vitro).

Creator de școală, fondator și președinte al Centrului Internațional de Cercetări și Studii Transdisciplinare (Paris), director de importante colecții editoriale din Franța și România, savantul român, care a făcut parte din tribunalul ce l-a reabilitat în 1992 pe Galileo

Galilei, se bucură de recunoaștere internațională de anvergură, vizibilă și în bogatul palmares de distincții.

A primit diploma Academiei Româno-Americane (1987), Benjamin Franklin Award for Best History Book, USA (1992), Premiul Uniunii Scriitorilor (1993), Ordinul Național „Serviciul Credincios” în grad de Mare Ofițer.

A coordonat și coordonează consistente colecții de carte transdisciplinară în România și în străinătate: Seria Transdisciplinarité de la Editura Rocher, Monaco; Seria Les Roumains de Paris la Editura Oxus, Paris; Seria Știință, Spiritualitate, Societate, la 5 Editura Curtea Veche, București; Seria Știință și Religie, Editura Curtea Veche, București. Este director al revistelor Transdisciplinarity in Science and Religion și Transdisciplinary Studies – Science, Spirituality, Society, redactor-șef al revistei Transdisciplinary Journal of Engineering & Science.

A publicat și coordonat peste 30 de cărți cu caracter științific și filosofic, a publicat peste 400 de studii și articole în reviste de specialitate din țară și străinătate. A fost senior visiting scientist la Lawrence Berkeley Laboratory (1976–1977) și la Universitatea din Londra (1979), profesor invitat la School of Political Studies, RANDA, Barcelona, (1996-2002) și la Universitatea din Girona, Spania (2000–2001).

Este fizician emerit al Centrului Național de Cercetare Științifică (CNRS) din Franța, profesor la Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca și Professor Extraordinary al School of Public Leadership, Stellenbosch University, Africa de Sud.

Este membru fondator al International Society for Science and Religion și membru al colegiului director și al consiliului științific al Fundației Naționale pentru Știință și Artă (FNSA) al Academiei Române. De asemenea, este președinte de onoare al Centrului de Cercetări și Studii Inter- și Transdisciplinare (CCSIT), Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca și Președinte de onoare al Institutului de Studii Pluri-, Inter- și Transdisciplinare (IPITS) din Sibiu.

Basarab Nicolescu este Doctor Honoris Causa al Universității Veracruz din Mexic, al Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, al Universității Tehnice din Cluj-Napoca, al Universității „George Bacovia” din Bacău, al Universității "Vasile Goldiș" din Arad, al Universității Petrol-Gaze din Ploiești și al Universității din Craiova. Este cetățean de onoare al municipiilor Cluj-Napoca, Iași și Ploiești.

Prestația științifică de înaltă calitate a domnului Basarab Nicolescu a fost mereu susținută de o prezență reamarcabilă în spațiul public, marcată de o înaltă responsabilitate civică și morală, ceea ce îi conferă un profil intelectual aparte, un reper pentru generațiile tinere.

LAUDATIO

Domnul academician Basarab Nicolescu este unul din cei mai vizibili și apreciați reprezentanți ai diasporei românești care se bucură de o notorietate consolidată în spațiul academic prin contribuții științifice, filosofice și literare, în egală măsură savant și umanist. Fizician prin formarea inițială, cercetător în mai multe domenii științifice, Basarab Nicolescu s-a impus pe plan mondial prin contribuții în domeniul fizicii interacțiunilor, ca autor și promotor al ideii de transdisciplinaritate, ca pionier al unor studii de istoria științei și filosofiei, și, nu în ultimul rând, prin critică literară.

S-a născut la Ploiești, în data de 25 martie 1942. Este absolvent al Liceului „I. L. Caragiale” din Ploiești (1956–1960) și al Facultății de Fizică din București. Se distinge ca elev eminent, obținând Medalia de aur la prima olimpiadă internațională de matematică desfășurată în România, la Brașov, în 1959. Susținerea lucrării de diplomă cu titlul *Câmpurile YangMills și autointeracțiunea câmpurilor vectoriale* (1965), la Universitatea din București, a fost văzută ca un adevărat eveniment științific, tânărul Basarab Nicolescu primind o bursă a guvernului francez la Universitatea *Pierre et Marie Curie* din Paris. În scurt timp devine și bursier „Joliot Curie” al Comisariatului pentru Energie Atomică.

S-a manifestat în comunitatea academică franceză și apoi americană, ajungând un distins om de cultură, premiat de numeroase societăți și asociații științifice din mai multe țări. În 1970 devine cercetător al Centrului Național de Cercetări Științifice din Paris, susținându-și apoi doctoratul de stat în științe fizice cu titlul *Contribution à l'étude théorique de la diffusion pion-nucléon* la Universitatea *Pierre et Marie Curie* din Paris. Își desfășoară activitatea la Divizia de Fizică Teoretică a Institutului de Fizică Nucleară din Orsay cât și la Laboratorul de Fizică Nucleară și Energii Înalte al Universității *Pierre et Marie Curie* din Paris. În 1976 obține cetățenia franceză, actualmente având dubla cetățenie franceză și română.

Ca fizician, este fondatorul, în 1973, alături de fizicianul polonez Leszek Lukaszuk, a conceptului Odderon, ce descrie o disimetrie între materie și antimaterie la energii foarte înalte, descoperirea lui deschizând un nou domeniu în fizica interacțiilor tari.

În domeniul filosofiei a scris despre semnificația universului, multi, inter și transdisciplinaritate în cercetare, raportul dintre știință și religie, etică și fundamentele libertății. Cu siguranță, contribuțiile sale semnificative sunt cele legate de transdisciplinaritate ca răspuns la dorința eternă a omului de unitate a cunoașterii. Consecvent acestei idei, Basarab Nicolescu înființează în 1987, la Paris, Centrul Internațional de Cercetări și Studii Transdisciplinare (CIRET), având în acest moment aproape 200 de cercetători din 26 de țări. Peste câțiva ani, în 1991, va fonda, alături de René Berger, Grupul de Reflecție asupra Transdisciplinarității de pe lângă UNESCO (GRT – UNESCO), format din personalități ale lumii științifice și culturale, care organizează congrese, simpozioane și colocvii mondiale. La

primul Congres Mondial al Transdisciplinarității, organizat în 1994, în Portugalia, sub înaltul patronaj al președintelui portughez, Mario Soares, al UNESCO, al Secretarului General al Consiliului Europei și al CIRET, au participat 76 de personalități din toată lumea, România fiind reprezentată de academicianul Solomon Marcus. Aici s-a adoptat cunoscuta Cartă a Transdisciplinarității, proiectată de Basarab Nicolescu, Lima de Freitas și Edgar Morin.

Creator de școală, fondator și președinte al Centrului Internațional de Cercetări și Studii Transdisciplinare (Paris), director al unor importante colecții editoriale din Franța și România, savantul român, care a făcut parte din tribunalul ce l-a reabilitat în 1992 pe Galileo Galilei, se bucură de o legitimă recunoaștere internațională de anvergură, vizibilă și în bogatul palmares de distincții. A primit diploma Academiei Româno-Americane (1987), Benjamin Franklin Award for Best History Book, USA (1992), Premiul Uniunii Scriitorilor din România (1993), Ordinul Național „Serviciul Credincios” în grad de Mare Ofițer. A coordonat și coordonează consistente colecții de carte transdisciplinară în România și în străinătate.

A publicat și coordonat peste 30 de cărți cu caracter științific și filosofic, a publicat peste 400 de studii și articole în reviste de specialitate din țară și străinătate. A fost senior visiting scientist la Lawrence Berkeley Laboratory (1976–1977) și la Universitatea din Londra (1979), profesor invitat la School of Political Studies, RANDA, Barcelona, (1996-2002) și la Universitatea din Girona, Spania (2000–2001). Este fizician emerit al Centrului Național de Cercetare Științifică (CNRS) din Franța, profesor la Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca și Professor Extraordinary al School of Public Leadership, Stellenbosch University, Africa de Sud. Este membru fondator al International Society for Science and Religion și membru al colegiului director și al consiliului științific al Fundației Naționale pentru Știință și Artă (FNSEA) a Academiei Române. De asemenea, este președinte de onoare al Centrului de Cercetări și Studii Inter și Transdisciplinare (CCSIT), Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca și Președinte de onoare al Institutului de Studii Pluri, Inter și Transdisciplinare (IPITS) din Sibiu.

Încă de la sosirea la Paris, în anul 1968, Basarab Nicolescu a început să colecționeze tot ce se publica la vremea respectivă despre exilul românesc. Timp de mai bine de 45 de ani, el a constituit o adevărată bibliotecă a exilului, o colecție unică care nu se mai găsește în nicio bibliotecă publică sau privată din lume.

La sfârșitul anului 2015, cu ocazia Centenarului „Vintilă Horia”, care a avut loc la Biblioteca Județeană „Alexandru și Aristia Aman”, în urma discuției dintre managerul bibliotecii, Lucian Dindirică și academicianul Basarab Nicolescu, acesta din urmă hotărăște să doneze impresionanta sa colecție municipiului Craiova pe care îl consideră „un oraș de mari potențialități culturale și spirituale”. Astfel, în octombrie 2016, se inaugurează „Biblioteca Exilului Românesc din Paris – Basarab Nicolescu”, secție distinctă și unică în lume, în cadrul Bibliotecii Județene „Alexandru și Aristia Aman”.

Având menirea de a grupa lucrări și volume, documente, poze și însemnări ale generației exilului stabilită în Franța începând cu mijlocul secolului trecut, biblioteca exilului se vrea o mărturie solidă, o frescă documentară a activității literare și științifice a iluștrilor

scriitori români din afara granițelor, precum și un neprețuit instrument de cercetare pentru toți cei preocupați de creația, atmosfera și memoria scriitorilor stabiliți în diferitele centre europene în răstimpul monopolizat de comunismul românesc.

Prestația de înaltă calitate a domnului Basarab Nicolescu a fost mereu susținută de o prezență reamarcabilă în spațiul public, marcată de o înaltă responsabilitate civică și morală, ceea ce îi conferă un profil intelectual aparte, un reper pentru generațiile tinere. Contribuțiile științifice, activitatea intensă de susținere a științei românești în lume, implicarea în viața culturală, sunt argumente doar câteva argumente puternice, capabile prin ele însele, să susțină candidatura domnului Basarab Nicolescu la titlul de "Cetățean de Onoare" al orașului Craiova.